

SUZANNE of DE MOEDER (*uitdrukkingsloos, alsof ze een onbegrijpelijke verordening leest*)

Als je een vruchtbare concessie wilde, moest je twee keer betalen. (*Pauze.*) Een keer officieel, aan de koloniale overheid.

De tweede keer onderhands, aan de ambtenaren die de taak hadden de percelen onder de gegadigden te verdelen. (*Pauze.*)

De concessies werden altijd op voorlopige basis verleend. (*Pauze.*) Als ze na een bepaalde termijn niet in cultuur gebracht waren, nam het kadaster ze weer af. (*Pauze.*) Ze werden opnieuw toegewezen. Dankzij die van zout vergeven concessies konden de ambtenaren die ze verkochten de andere, vruchtbare concessies in Opper-Cambodja voor het dubbele van de prijs van de hand doen.

Van de concessies op de vlakte was er geen enkele ooit definitief toegewezen.

Stilte.

Op die vlakte kon niets groeien.

De vlakte bestond niet.

Ze maakte deel uit van de Stille Oceaan.

Het was zout water, een watervlakte.

Pauze.

Je wist niet waar de Stille Oceaan begon. Waar de vlakte eindigde.

Tussen de hemel en de zee.

Het werd verkocht.
Het werd gekocht.

Muziek.

SUZANNE

De vijftien percelen op de vlakke hadden al een honderdtal gezinnen geruïneerd.

Zij wist dat niet.

De blanken die op de vlakke waren gebleven, leefden van de illegale handel in pernod en opium.

Sommigen waren overleden. Anderen waren naar het moederland teruggekeerd.

Zij wist dat niet.

Toen ze opdook uit de duisternis van de Eden, had ze al haar spaargeld naar het kadaster gebracht.

Ze hadden de envelop aangenomen.

JOSEPH en SUZANNE (*om de beurt*)

Moeder had niets meer.

Alleen haar weduwepensioen en haar uitkering van het koloniale onderwijs.

Ze wenden zich tot de moeder.

Dus wat heeft ze toen gedaan?

Ze glimlachen naar de moeder: zij kijkt hen aan en wacht op het antwoord.

Wat deed moeder?

Luister: